

15 lutego 1928 r.

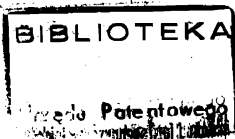
2

URZĄD PATENTOWY



AD1d

17/00



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 8175.

Stanisław Orzechowski
(Warszawa, Polska).

Kl. 45 ~~c~~ 9.

45 c 17/00

Maszyna do kopania kartofli.

Zgłoszono 19 listopada 1924 r.
Udzielono 20 grudnia 1927 r.

Przedmiotem wynalazku jest maszyna do kopania kartofli, tak zwana kopaczka, która, jak widać z załączonego rysunku, posiada następujące zasadnicze części składowe, przedstawione na fig. 1. 1 przedstawia lemiesz odpowiedniej formy i szerokości, zadaniem którego jest wyorywanie kartofli, aby następnie ziemia z redliny wraz z kartoflami mogła być podana na następną część maszyny 2 kratę drucianą odpowiedniej długości, która jest przytem wzniesiona pod pewnym kątem do płaszczyzny lemiesz. Krata ta posiada pręty w takim odstępnie jeden od drugiego, aby mały kartofel nie mógł być przesiany. Pomiedzy temi prętami pracują palce 3 podnośnika, umocowane na poprzeczkach. Palce te spełniają trzy ważne czynności: najpierw, przechodząc przez bęben 4 z odpowiednią

szybkością, kruszą ziemię, rozrywają korzonki, wybierając z ziemi kartofle i następnie uwolnione kartofle toczą wzdłuż prętów kraty, przesiewając ziemię, wreszcie stały ruch palców pomiędzy prętami kraty oczyszcza takową mechanicznie i chroni od zapychania się ziemią, zielskiem lub nawet kartoflami. Napęd swój podnośnik otrzymuje od głównych kół 5 przez system kół zębatach 6 i bęben 7. Oczyszczane kartofle dochodzą do najwyższego punktu na bębnie 7, a następnie opadają na pochyłą kratę (rafkę) 8 i, zamiast spadać bezpośrednio na ziemię, spadają do wózka wywracającego się 9, który może być obracany ręcznie zapomocą dźwigni 10 lub też samoczynnie. Kartofle więc są w tym wypadku składane w kupki co pewną odległość, tym samym ułatwiając ich zbier-

ranie. Dla oddzielenia łęcin i ich zbierania, umieszczony jest nad samym bębniem 7, przyrząd w postaci grabi 11, który będąc połączony z dźwignią 10, odrzuca łęciny w momencie wywracania się wózka z kartoflami, zapobiegając zmieszaniu się kartofli z łecina.

Mając na uwadze zmienną szerokość redlin, jedno z kół głównych 5 osadzone jest na osi w ten sposób, że może być przesuwane w pewnych granicach, inaczej mówiąc, kopaczka posiada zmienne rozstawienie kół. Regulowanie głębokości wyorywania kartofli odbywa się przy pomocy dźwigni 12, przyczem wózek 13, na samym przodzie maszyny, utrzymuje tę głębokość stałą. Wózek ten zaopatrzony jest w orczyki i dyszel, potrzebne do ciągnięcia maszyny.

Jak sama nazwa wskazuje, jest to maszyna do kopania kartofli, która spełnia trzy zasadnicze czynności: podbiera kartofle, następnie je czyści i wreszcie układa takowe w kupki co pewną odległość. Jest to maszyna jak widać z fig. 1

jednoredlinowa, której lemiesz wyorywuje jedną tylko redlinę. Dla napędu tej maszyny, w normalnych warunkach, wystarcza jedna para dobrych koni. Oczywiście, chcąc osiągnąć większą wydajność, możemy zbudować dwu-, a nawet trzyredlinową kopaczkę, na wzór dwu- lub trzyskośnych pługów, w zastosowaniu do silnych traktorów lub też w zastosowaniu do kilku par koni pociągowych.

Zastrzeżenie patentowe.

Maszyna do kopania kartofli, znamieną tem, że kartofle wyorane lemieszem (1) razem z ziemią i łecinami przesuwają się wzdłuż ukośnie ustawionej kraty z prętów, pomiędzy którymi ziemia wysiewa się, a kartofle zostają chwytane palcami podnośnika (2) i przenoszone na drugą pochyłą kratę, po której staczają się do wózka wywracalnego (9), przyczepionego z tyłu maszyny.

Stanisław Orzechowski.

je
ej ma-
star-
wście,
może-
dlino-
kibo-
lnych
kilku

ien-
(1)
się
prę-
się,
ood-
hy-
zka
yłu

ki.

Do opisu patentowego Nr 8175.

